

LBRIS

We know
books

Doina Hasneș-Ciurdariu

**Între
Cer și Pământ,
Medjugorje**

Tipărită cu Binecuvântarea
† Î.P.S. NICOLAE CORNEANU
Mitropolitul Banatului

Editura Pre-Text
2013

Cuprins

Cuvânt de binecuvântare: Să fim purtători de Hristos	7
Cuvânt înainte: Ce este Medjugorje?	12
Maria ni-L arată pe Iisus	15
Să ne rugăm pentru Harul Unității	22
Dacă nu aveți bătrâni, cumpărați-vă!	30
Nu vă temeți!	38
Biserica clandestină	46
Angajament pentru castitate	52
Când Maria îți alege soarta	59
Harurile dăruite preoților	67
Părintele are o datorie față de Maria	75
Cu toții ne aflăm în situația lui Toma	85
Sunt preot pelerin de Medjugorje	96
Iisus și Maria nu rămân datori niciodată	103

Motto:

*La început a fost Cuvântul
și Cuvântul era la
Dumnezeu*

*și Dumnezeu era Cuvântul
și toate câte s-au făcut,
Printr' însul s-au făcut.*

Ioan (1.1.)

Cuvânt de binecuvântare:**Să fim purtători de Hristos**

Dumnezeu, Care este Ființa perfectă prin excelență, este de asemenea, pentru creațiunile Sale, izvorul oricărui bine. Dar cum El este infinit de înțelept, El distribuie bunurile Sale după regula pe care El însuși a stabilit-o din eternitate, în sfaturile Sale. Această clar viziune a evenimentelor din lume, unită cu voința de a le face să izbutească în timp, este ceea ce noi numim Providență. Dar când este vorba de o creatură rațională, înzestrată cu voință liberă și căreia Dumnezeu îi încredințează o misiune, atunci vorbim de *predestinație*.

Cu siguranță de predestinație este vorba și în cazul sorei Doina Hasneș-Ciurdariu, care iată vine să-I ofere

Maicii Domnului și nouă tuturor o nouă carte. O carte splendidă, o carte care se citește cu sufletul la gură, o carte în care eroina principală este Însăși Preasfânta Fecioară Maria, în care autoarea într-un delicat și suav act de adorație și preamărire, încearcă să ne-O prezinte pe Maria exact așa cum este Ea: Bunul cel mai de preț al lui Dumnezeu, averea de aur pe care Dumnezeu vrea să o coboare către oameni și prin care vrea să atragă toți oamenii către El.

Cu bucurie constat că în această carte autoarea dedică mai multe capitole închinare preoților. Cu adevărat preoții sunt aleșii Fiului Ei Iisus și nimeni nu se mântuiește fără preoți. Preotul este instrumentul iertării lui Dumnezeu, prin el se revărsă îndurarea lui Dumnezeu. Nu are nici o îndatorire mai grea și mai reală decât aceea de a-i primi pe oamenii scufundați în mizeria păcatului și de a-i conduce apoi în fața Porților Raiului. Preotul este singura persoană din fiecare comunitate parohială care are autoritatea să ofere iertarea pentru păcate și să servească Sfânta Împărtășanie. Nimeni nu-l poate înlocui. Ori de câte ori preotul spovedește, el este de fapt profetul lui Dumnezeu, care declară în numele Domnului: *„Eu te dezleg de păcatele tale!”* Vorbește în Numele lui Dumnezeu.

În afara faptului că Sfânta Liturghie este o ocazie privilegiată prin care putem obține chiar și vindecarea trupeză, taina reconcilierii este cel mai bun prilej de a ne ruga în mod eficient pentru vindecarea interioară.

În îndelungata-mi activitate pastorală am întâlnit și preoți care mi-au spus cu convingere:

– Eu nu pot să mă rog îndelungat și profund pentru fiecare om, căci nu mi-ar mai rămâne timp pentru munca mea.

Tuturor le-am răspuns:

– Dar ce altfel de muncă poți avea, decât să-i eliberezi pe aceia care se află în lanțurile păcatului și de a fi vestitorul împăcării?

Ei se gândeau că vor rezugrăvi cu mâinile lor sala mare a parohiei, sau vor repara gardul bisericii...

Desigur, mai sunt și preoți care își numără cu bucurie banii strânși la colectă, în loc să vorbească poporului despre minunile lui Dumnezeu, sau în loc să-i elibereze pe oameni din robia păcatului. Aceasta trebuie să fie grija de competență a răspunderii slujitorilor de la altar. Dumnezeu îi îndeamnă pe preoți la *pilda de trăire* și mai puțin la acea teologie de catedră, care de multe ori, adâncește dezbinarea.

Astăzi, mai mult ca altă dată, Mama lui Dumnezeu ne cheamă la rugăciunea zilnică, la post mai aspru, la iubirea lui Dumnezeu și cea dintre noi, la păzirea poruncilor și ne cere să respingem orice învățătură în afară de cea a lui Iisus, de cea bazată pe Biblie.

Dar cum să păstrăm această învățătură în inima și în mintea noastră? Prin *Puterea Sfântului Duh*, Care va aduce în fața noastră ceea ce va trebui să știm la un moment dat.

În urmă cu câțiva ani, în timpul alegerilor electorale din America, la meeting-ul unui candidant, aflat într-o sală imensă cu peste 10000 de oameni, s-a întrerupt brusc lumina electrică. Cuprinși de panică, oamenii s-au năpustit

spre ieșiri. Iluminat de Duhul Sfânt, conștient că în îmbulzeala creată se pot isca numeroase accidente, candidatul a strigat:

– Rămâneți fiecare pe loc și cei care aveți, aprindeți și înălțați o brichetă!

Atunci în acel întuneric terifiant s-au aprins sute de luminițe, care au putut fi văzute de toți și care au permis oamenilor să părăsească sala în liniște, fără incidente. În urma acestui eveniment, în Statele Unite a luat naștere „Mișcarea Hristoforilor”, la care au aderat în scurt timp peste 1 milion de oameni și care este în continuă creștere, formată mai ales din tineri. „Hristofor” înseamnă „purtător de Hristos”.

Motto-ul hristoforilor este: *“e mai bine să aprinzi o luminiță în întuneric, decât să blestemi întunericul!”* Și scopul lor este ca în fiecare zi să săvârșească un lucru bun, oricât de mic.

Nădăjduiesc ca această nouă carte a sorie Doina, la fel ca și toate celelalte cărți anterioare să reprezinte o luminiță vie în întunericul din noi și din jurul nostru.

Te rugăm Iisuse, spre slava Tatălui Ceresc să binecuvântezi această carte și pe toți cei care o citesc. Dă-le, Te rog, să sporească în credință și nădejde, spre cinstirea Preasfântului și Slăvitului Tău Nume, pentru ca Tu să domnești în vecii vecilor și să fii tot mai prezent în inimile lor, cu ajutorul iubirii Tale, a semnelor Tale și minunilor Tale. Toate acestea Ți le cerem Ție, căci Tu ești Iisus Hristos, Păstorul cel Bun, iar noi suntem oițele turmei Tale.

Îți mulțumim, Iisuse, pentru tot ceea ce vei săvârși în fiecare dintre noi și pentru că ne vizitezi cu îndurarea Ta.

Îți mai mulțumim Iisuse și pentru ceea ce săvârșești prin intermediul acestei cărți. Punem astăzi această trudă a autoarei în mâinile Tale sfinte și Te rugăm scufund-o în îndurarea Rănilor Tale Preasfinte. Acoper-o cu puterea Sfântului Tău Sânge dumnezeiesc și fă ca, prin aceste mesaje ale Maicii Preacurate, Inima Ta de Păstor Bun să vorbească inimii tuturor celor care vor citi această carte.

Cinste și slavă Ție, Doamne!

† Nicolae

Mitropolitul Banatului,

la

Sărbătoarea Sfinților

40 de Mucenici din Sevastia,

9 martie 2013

Cuvânt înainte: Ce este Medjugorje?

Medjugorje este un loc ales, sfințit de Însăși prezența Preasfintei Fecioare Maria, unde se întâmplă în fiecare zi un Miracol: se deschide Cerul, într-o binecuvântată unire cu pământul și Maica Domnului coboară și apare în viața a 6 vizionari și prin intermediul lor, în viața noastră, a tuturor pelerinilor care răspundem Chemării Ei și luăm drumul Medjugorje-ului.

Medjugorje este un mic sat de 1000 de locuitori croați catolici, aflat în Bosnia–Herțegovina, republică din fosta Iugoslavie, țară musulmană, în care sârbii ortodocși și-au părăsit credința creștină și în timpul secolelor de ocupație otomană, au trecut la religia islamică. Un sat de țărani săraci, cuibărit la baza a două coline, Krizevac și Podbrdo, de unde și numele de Medjugorje, care înseamnă „între munți” și în care situația în 1981 era apăsătoare, căci miliția ateu-comunistă era omniprezentă.

În 24 iunie 1981, de sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, Înaintemergătorul Domnului, se va produce Miracolul care va tulbura din temelii viața întregului sat. Câțiva copii văd o siluetă feminină luminoasă pe Podbrdo. Doamna ține un Prunc în brațe. La 25 iunie Ea revine singură și Își dezvăluie identitatea: „Sunt Preafericita Fecioară Maria”.

Din acea zi se alcătuiește definitiv grupul de 6 vizionari, 2 băieți și 4 fete, aflați între 9 și 16 ani, cărora Maica Domnului le apare tridimensional, li se adresează în

limba croată, ei pot să-I vorbească, să O atingă, să se bucure de divina Ei prezență.

Gospa (numele croat al Maicii Domnului) va **reveni în fiecare zi – și continuă să o facă astăzi!** – dând copiilor *mesaje* pentru ei înșiși, pentru parohia din Medjugorje și pentru întreaga lume: mesaje de pace, de convertire, de iubire, pentru a readuce la Inima Lui Dumnezeu omenirea, aflată departe de El, în întuneric.

Foarte repede întreaga comunitate a satului ajunge să creadă în Aparițiile Preasfintei Fecioare.

Preotul paroh Jozo Zovko – duhovnicul copiilor – crede și el mărturiile copiilor vizionari, după ce O vede și el însuși într-o zi pe Maica Domnului în biserică. Urmează o lungă perioadă de persecuție securist-comunistă asupra copiilor, asupra preotului duhovnic care îi apără, asupra întregului sat și asupra pelerinilor care încep să ia cu asalt Medjugorje.

Întreaga Biserică catolică este zguduită și tulburată. Este Medjugorje un nou sanctuar marian sau este o înscenare? Vaticanul ordonă formarea unei comisii care să ancheteze și să studieze acest fenomen al Aparițiilor Preasfintei Fecioare Maria la Medjugorje. Activitatea acestei comisii este încă deschisă, lucrările ei nu s-au încheiat. Totuși, în aprilie 1991, doctor Navarro Valls, purtătorul de cuvânt al Sfântului Scaun, precizează poziția Romei: „Toți pot merge la Medjugorje dacă vor și **preoții pot să-i însoțească**”. Astfel Medjugorje se acceptă oficial ca loc de rugăciune și pelerinajele private sunt autorizate.

Credincioșii din toată lumea vin în valuri la Medjugorje, răspunzând Chemării Maicii noastre Cerești,

însuflețiți de credință vie și de dragoste. Din 25 iunie 1981 (devenită „Zi Aniversară a Aparițiilor Maicii Domnului de la Medjugorje”), mai mult de 30 de milioane de pelerini au venit să se roage și să se convertească la Medjugorje, făcând din acest loc unul din sanctuarele mariane cele mai vizitate din lume.

Autoarea

Maria ni-L arată pe Iisus

Prin Aparițiile Preasfintei Fecioare Maria „Regina Păcii” de la Medjugorje se deschide în fața noastră o nouă cale, imensă și plină de iubire, pe care Iisus ne invită să o urmăm. Merită! Atât de mulți ne preced deja, suntem invitați cu toții.

Medjugorje a devenit un loc de însemnătate planetară tocmai pentru că aici au loc evenimente extraordinare, minuni care arată acțiunea Lui Dumnezeu. Vechiul Testament este plin de minunile Lui Dumnezeu și Noul Testament este plin de minunile Lui Iisus. Minunile fac parte integrantă din efortul Lui Dumnezeu de a conduce poporul la credință. Ele confirmă autenticitatea cuvintelor Sale și marchează mandatul Său divin cu o pecete inconfundabilă. Este fals a spune că relatarea miracolelor săvârșite de Maica Domnului la Medjugorje, este un act de adorație a Preasfintei Fecioare. Fiecare miracol relatat Îl pune în fața noastră pe Iisus. ***Miracolul este cristocentric, în centrul lui se află Iisus***, El este actorul principal. Apoi urmează Maria, Mama Sa, Care prin prezența Ei, prin cuvintele Ei și prin lacrimile Ei, nu dorește nimic altceva decât să ne conducă și să ne prezinte Fiului Ei Iisus.

Asemeni Mariei, toți Sfinții Părinți ne îndeamnă cu vocea lor blândă și apăsată, să nu ne mulțumim cu puțin și să căutăm neobosit Chipul Domnului Iisus Hristos. Să-L invocăm în orice moment al vieții, în orice împrejurare. Să-I redesenăm mereu Sfântul Chip cu mintea, fără să ne temem de ezitări și păreri. Cea mai tainică și mai intensă

culoare a adevărului trebuie să fie culoarea propriilor noastre întrebări.

Pe Hristos Îl știm doar din icoană. Nu L-am văzut cu ochii noștrii și nu I-am stat alături nici o clipă. Nu I-am putut asculta glasul și nici nu ne-am atins de straietele Lui largi și cernite. A făcut-o pentru noi Lentelius, mare dregător roman, uimit să descopere puterea unui iudeu tânăr și mereu călător, care vindecă bolnavii de orice slăbiciune sau necaz și chiar înviază morții din morminte, de față cu toată lumea. La început curios, apoi din ce în ce mai uimit, Lentelius prinde a îndrăgi înfățișarea Mântuitorului, care pare a se impune cu de la sine putere. *„O figură serioasă și plină de virtute, așa încât, la o primă vedere, o poți iubi și totodată respecta.”* Marele dregător roman observă și începe să admire fiecare detaliu al înfățișării Lui Iisus și, mai ales, părul lui *„de culoarea vinului, până la urechi, neted și fără luciu, dar de la urechi până la umăr strălucind în bucle frumos ondulate. De la umeri în jos, părul se desparte în două, după obiceiul nazaritenilor. Fruntea este curată și plină de armonie cu restul înfățișării. Fața poartă expresie nobilă și delicată. Nasul și gura sunt fără de cusur. Barba e bogată și despărțită ușor în două. Ochii sunt vineții și foarte strălucitori. Este plin de autoritate la muștrări și dezaprobări. Altcumva, cuvântul Lui este plăcut și convingător, când învață și încurajează pe ceilalți. Atrage atenția faptul că Fața Lui are o deosebită demnitate și se încheie mereu în ceva plăcut. Nimeni nu L-a văzut râzând, dar uneori a fost surprins plângând. La înfățișare e zvelt. Are mâini albe și lungi. Brațe frumoase... **După***

înfățișarea Sa e cel mai frumos om pe care l-am văzut vreodată.”

Vrând parcă să-L confirme pe Lentelius, o epistolă scrisă Cezarului de Publius Ventulus, guvernator în Iudeea, observă și altceva la Hristos. Mai mult decât frumusețea și armonia feței, Ventulus constată un fapt aparent ciudat. Constată că nimeni nu-L poate privi drept în ochi pe Iisus. ***„Când muștră pe cineva, inspiră frică. Dar, îndată ce a muștrat pe cineva, se întâmplă să plângă. Se zice că nimeni nu L-a văzut râzând vreodată. Plângând, însă, a fost văzut de mai multe ori...Rar apare în public, dar dacă se prezintă undeva, se arată cu multă modestie și foarte retras. Are o ținută foarte frumoasă și majestuoasă. Este asemeni mamei Lui, care este cea mai frumoasă femeie din aceste ținuturi!”*** O frumusețe desigur aparte, neobișnuită, poate nepământească – o frumusețe izvorâtă parcă din armonia întregului și nu neapărat din părți și detalii, făcând să strălucească părul Lui ***„de culoarea nucilor sau a castanelor coapte până la urechi și, de acolo, până la umeri, de culoarea inului – o culoare deschisă blondă și strălucitoare”***, pentru a trece la fruntea Lui ***„netedă, fără încrețituri sau pete”*** și la barba de culoarea părului, ușor ondulată, dar nu prea lungă și împărțită la mijloc de o cărare, atât cât să pună în lumină ochii și privirea ***„serioasă și pătrunzătoare, fierbinte ca săgețile incandescente ale razelor de soare. Dacă dorești să-L vezi, Cezare, precum mi-ai scris odată, atunci mă înștiințează și eu ți-L voi trimite îndată. Deși nu a studiat niciodată, cu toate acestea cunoaște toate științele. Umblă desculț și fără acoperământ pe cap. Mulți râd când Îl văd***